

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

رویکرد PBL و تسهیل یادگیری

سها احمدی^۱، زهرا شب خیز^۲

۱ - دانشجوی دکتری آموزش ریاضی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، دبیر آموزش و پرورش

Saha.math@yahoo.com

۲ - کارشناس ارشد آموزش زبان انگلیسی، آموزگار مدارس استان هرمزگان، بندرعباس

z.shabkhiz@yahoo.com

چکیده

یکی از مشکلات همراه با روشهای آموزش سنتی، که مدرس- محور بوده و در آن به فراگیرنده فرصت تفکر (به عنوان امر ضروری در یادگیری) داده نمی شود، عدم توانمندی فراگیرندگان در کاربرد اطلاعات علمی در شرایط واقعی و انجام وظایف حرفه ای است. با عنایت به تقسیم بندی یادگیری به انواع کلامی، حرکتی، مشاهده ای، اجتنابی، تصادفی و نهفته و نیز وجود پیچیدگی و اختلاف میان آنها، متخصصین علوم تعلیم و تربیت، نوع دیگری از یادگیری تحت عنوان یادگیری بر پایه طرح مسئله را مطرح ساختند. در این روش که دانشجو محور بوده و فراگیران با استفاده از شیوه مباحثه، فعالانه در فعالیت های آموزشی شرکت می کنند، از طرح مسائل و نظرات و نیز ذکر تجربیات زندگی واقعی به عنوان محرکی برای تسهیل، بهبود و تعالی فرآیند یادگیری، که خود فراگیران با مشارکت فعالانه مسئولیت آن را به عهده می گیرند، استفاده می شود. چالش های زیادی در جایگزینی این روش نوین "یادگیری" به جای روش های رایج سنتی "آموزش" (نظیر سخنرانی) وجود دارد. در این راستا با وجود مزیت های همراه با این روش نوین، نظیر «کسب دانش پایه برای استفاده در کلینیک»، «تکامل یک پروسه بالینی مؤثر»، «تکامل مهارت های یادگیری شخصی»، «افزایش پویایی» و نیز «افزایش میل به یادگیری»، عواملی نظیر محدودیت زمان جهت اجرای روش و مشکلات خاص در مراحل متفاوت اجرا و نیز نحوه ی ارزشیابی (که در این مجموعه به بخشی از آن پرداخته خواهد شد)، از چالش های اجرای یادگیری براساس حل مسئله (PBL) می باشد.

واژگان کلیدی : pbl، یادگیری، پروژه، رویکرد

۱ - مقدمه

یکی از مشکلات همراه با روشهای آموزش سنتی، که مدرس- محور بوده و در آن به فراگیرنده فرصت تفکر (به عنوان امر ضروری در یادگیری) داده نمی شود، عدم توانمندی فراگیرندگان در کاربرد اطلاعات علمی در شرایط واقعی و انجام وظایف حرفه ای است. فراگیرندگان اغلب مطالبی را که با شیوه های سنتی فرا می گیرند، پس از مدتی به فراموشی می سپارند. با عنایت به تقسیم بندی یادگیری به انواع کلامی، حرکتی، مشاهده ای، اجتنابی، تصادفی و نهفته و نیز وجود پیچیدگی و اختلاف میان آنها، متخصصین علوم تعلیم و تربیت، نوع دیگری از یادگیری تحت عنوان یادگیری بر پایه طرح مسئله را مطرح ساختند. در این روش که دانشجو محور بوده و فراگیران با استفاده از شیوه مباحثه، فعالانه در فعالیت های آموزشی شرکت می کنند، از طرح مسائل و نظرات و نیز ذکر تجربیات زندگی واقعی به عنوان محرکی برای تسهیل، بهبود و تعالی فرآیند یادگیری، که خود فراگیران با مشارکت فعالانه مسئولیت آن را به عهده می گیرند، استفاده می شود. چالش های زیادی در جایگزینی این روش نوین "یادگیری" به جای روش های رایج سنتی "آموزش" (نظیر سخنرانی) وجود دارد. در این راستا با وجود مزیت های همراه با این روش نوین، نظیر «کسب دانش پایه برای استفاده در کلینیک»، «تکامل یک پروسه بالینی مؤثر»، «تکامل